

ganisationen i Danmark, Liberale Erhvervs Råd, Post Danmark, Radiobranchen og Realkreditrådet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 1, stk. 2)

Bestemmelsen angiver – som hidtil – hvilke af købelovens bestemmelser der ikke kan fraviges til skade for forbrugeren.

Efter forbrugerkøbsdirektivets artikel 7, stk. 1, er forbrugeren ikke bundet af forudgående aftaler, der direkte eller indirekte begrænser eller ophæver forbrugers rettigheder efter direktivet. De bestemmelser, der gennemfører direktivet, må således ikke ved forudgående aftale kunne fraviges til skade for forbrugeren.

Det foreslås på den baggrund at justere lovens § 1, stk. 2, i lyset af de ændringer, der foreslås med henblik på gennemførelse af direktivet.

I forhold til den gældende formulering er der navnlig tale om, at sælgers loyale oplysningspligt, jf. den foreslåede § 76, stk. 1, nr. 3, som noget nyt gøres ufravigelig.

Sælgers loyale oplysningspligt er efter gældende ret i et vist omfang ufravigelig, men det følger indirekte af den gældende lovs § 77 om generelle forbeholds retsvirkning. Denne bestemmelse foreslås ændret, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, og det foreslås i stedet ved en ændring af § 1, stk. 2, at gøre § 76, stk. 1, nr. 3, ufravigelig i det hele. Dette medfører den ændring i forhold til gældende ret, at sælger heller ikke ved at tage et konkret forbehold kan undgå sin loyale oplysningspligt.

Bestemmelsen skal som nævnt ses på baggrund af direktivets artikel 7, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 5.2. og til betænkningen side 165.

Til nr. 2 (§ 1 a, stk. 2 og 3)

Der er tale om konsekvensændringer.

Med ændringen af § 1 a, stk. 2, tages der højde for indsættelsen i loven af reglen i § 87 om beskyttelse af forbrugere mod visse lovvalgsklausuler.

Ændringerne i § 1 a, stk. 3, skal ses i lyset af, at de spørgsmål, som lovens § 42, stk. 1, § 43, stk. 1-2, § 44 og § 47 vedrører, efter lovforslaget bliver særskilt reguleret i lovens kapitel om forbrugerkøb, jf. lovforslagets § 1, nr. 8-9 (de foreslåede §§ 77 a-77 b og § 78).

Der henvises til betænkningen side 166.

Til nr. 3 (§ 2)

Det foreslås at udvide lovens anvendelsesområde, således at såkaldt bestillingskøb i forbrugerforhold bliver omfattet af loven, uanset hvem af parterne der leverer det materiale, som er nødvendigt for fremstillingen af genstanden. Bestemmelsen herom foreslås gjort beskyttelsespræceptiv, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 (den foreslåede § 1, stk. 2).

Ændringen indebærer, at tilfælde, hvor en forbruger selv skal levere det materiale, der er nødvendigt for fremstillingen af salgsgenstanden, skal betragtes som et køb. Som omtalt i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.1.1.1. anses en sådan aftale efter gældende ret som en tjenesteydelsesaftale. Ændringen medfører, at eksempelvis en aftale mellem en forbruger og en erhvervsdrivende om, at den erhvervsdrivende skal sy en kjole af en rulle stof, forbrugeren selv leverer, skal anses som et bestillingskøb, der er omfattet af købeloven.

Den foreslåede bestemmelse finder kun anvendelse, hvis tilvirkeren skal fremstille en ny genstand. Aftaler om reparationer eller omdannelser af genstande, der tilhører bestilleren, vil således ligesom i dag ikke være omfattet af købeloven. Indleverer forbrugeren f.eks. et par bukser med henblik på, at den erhvervsdrivende skal justere benlængden, vil aftalen således som hidtil falde uden for købelovens anvendelsesområde.

Vurderingen af, om der foreligger en tjenesteydelsesaftale (ændring af varen) eller et bestillingskøb (tilvirkning af en vare), kan efter omstændighederne være vanskelig. Afgørende er, om omdannelsen ud fra en samlet vurdering af dens omfang og karakter bør anses for en tilretning af forbrugers genstand eller omdannelse af forbrugers materiale til en ny genstand. Indleverer en forbruger eksempelvis en brudekjole til den erhvervsdrivende med henblik på at få kjolen syet om til en dåbskjole, foreligger der et bestillingskøb, fordi omdannelsen indebærer, at der fremstilles en ny genstand af det indleverede materiale.

En aftale, hvorefter forbrugeren leverer materialer til brug for den erhvervsdrivendes fremstilling af den bestilte genstand, indebærer i sagens natur, at den erhvervsdrivende kommer i nær kontakt med forbrugers materialer. Der kan derfor ofte opstå spørgsmål om, i hvilket omfang den erhvervsdrivende er ansvarlig for skader, der måtte blive påført materialerne.

Som tidligere omtalt er aftaler af denne karakter – dvs. hvor forbrugeren leverer hovedparten af materialerne – hidtil blevet anset for at være tjenesteydelsesaftaler. Herom antages i almindelighed at gælde et culpaansvar med omvendt bevisbyrde i tilfælde, hvor der sker skade på forbrugers materiale, eller det